

POSTANOWIENIE

16 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 16 grudnia 2025 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa P. sp. z o. o. w Ł.
przeciwko R. S.A. w Ł.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej P. sp. z o. o. w Ł.
od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie
z 11 kwietnia 2025 r., IX Ga 316/24,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2 700 (dwa tysiące siedemset) złotych zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Strona powodowa P. sp. z o.o. z siedzibą w Ł. wywiodła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z 11 kwietnia 2025 r., wydanego w sprawie przeciwko R. sp. z o.o. z siedzibą w Ł.

Powód uzadanił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością, która wynika z naruszenia art. 66 § 1 w zw. z art. 70 § 1 k.c., a także art. 487 § 2 k.c. poprzez ich niezastosowanie oraz z naruszenia art. 316 w zw. z art. 243² k.p.c. poprzez pominięcie podczas rozpoznawania sprawy dwóch dokumentów, dopuszczonych przez sąd jako środki dowodowe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Oczywista zasadność w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. występuje, jeżeli zachodzi niewątpliwa, widoczna na pierwszy rzut oka, tj. bez konieczności głębszej analizy, sprzeczność orzeczenia z przepisami prawa nie podlegającymi różnej wykładni i w wyniku takiego naruszenia prawa zapadło w drugiej instancji orzeczenie oczywiście wadliwe. O przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania nie decyduje samo oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego przez sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Skarżący zaś powinien uzasadnić tę przesłankę, wskazując jedynie na argumenty mieszczące się w zakresie kognicji Sądu Najwyższego. Nie można więc powoływać się na wadliwość ustaleń faktycznych, ani opierać na innych faktach niż stanowiące podstawę rozstrzygnięcia (zob. np. postanowienia SN z 7 grudnia 2023 r., I CSK 5630/22; z 8 listopada 2023 r., I CSK 3494/23; z 20 października 2023 r., I CSK 1631/23 oraz z 25 września 2023 r., I CSK 903/23).

Przedstawione przez pozwaną uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie czyni zadość tym wymaganiom. Z lektury uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wynika, że skarżący utożsamia niezastosowanie wymienionych przepisów prawa z dokonaniem odmiennej niż reprezentowana przez samego skarżącego oceny okoliczności faktycznych sprawy oraz ich znaczenia w świetle wskazanych przepisów. Również wątpliwości związane z uwzględnieniem przez sąd odwoławczy przedstawionych dowodów wyrażają wnioski dotyczące stanu faktycznego, jakie zdaniem skarżącego sąd powinien wysnuć na ich podstawie. Wywód uzasadniający wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania stanowi zatem próbę polemiki z ustaleniami faktycznymi poczynionymi w sprawie przez sądy meriti, a także próbę zaprezentowania własnego, konkurencyjnego poglądu na okoliczności faktyczne sprawy. Należy zatem przypomnieć i podkreślić, że kwestionowanie stanu faktycznego sprawy w postaci przyjętej przez sądy powszechne ją rozpoznające jest niedopuszczalne na etapie postępowania kasacyjnego na mocy art. 398³ § 3 oraz art. 398¹³ § 2 k.p.c.

Z powyższych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł zaś na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Mariusz Załucki

[SOP]